

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. 25-Povrv-3460/21-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vanesi Brizić Bahun kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Č. P. d.o.o. P., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku H. B., odvjetniku u O., protiv tuženika V. P. iz Z., OIB:..., radi isplate, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene dana 08. ožujka 2023. godine u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja K. F., odvjetničkog vježbenika, te tuženika osobno, dana 17. travnja 2023. godine

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jasminke Vrba iz Zagreba, posl.br. Ovr-124/2020 od 13. studenog 2020. godine u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 117,35 eur¹ / 884,15 kn (prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450), zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 16.01.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 21.02.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 21.03.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 01.05.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 21.05.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 21.06.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 21.07.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 21.08.2020.g., pa do isplate,
- na iznos od 12,60 EUR/ 94,92 kn od dana 22.09.2020.g., pa do isplate,

po prosječnoj kamatnoj stopi do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, sve u roku 15 dana.

II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jasminke Vrba iz Zagreba, posl.br. Ovr-124/2020 od 13. studenog 2020. godine u dijelu troškova ovršnog postupka u iznosu od 356,88 kn /47,37 eur, zajedno sa zateznom kamatom.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 147,64 eur/1.112,39 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kod javnog bilježnika Jasminke Vrba iz Zagreba podnio prijedlog za ovrhu, u kojem navodi da mu tuženik duguje iznos od 884,15 kn sa zakonskim zateznim kamata, uz naknadu troška ovršnog postupka, te je navedeni javni bilježnik donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-124/2020 dana 13. studenog 2020. godine.

2. Tuženik je pravodobno podnio prigovor protiv navedenog rješenja o ovrsi, navodeći kako tužitelj nije tuženika zadužio posudama za otpad, premda u ispostavljenim računima za plaćanje otpada navodi da je cijena određena prema zaduženim posudama, odnosno količini posude koja se prazni. Ističe kako posjeduje kuću za odmor u P. i da je koristi najduže samo mjesec i po godišnje, a da tužitelj ispostavlja račune za odvoz otpada za cijelu godinu, a ne vodi evidenciju o količini odvezenog otpada, što je prema Zakonu o održivom gospodarenju otpadom dužan. Navodi kako plaća uredno odvoz otpada za dva ljetna mjeseca, o čemu je obavijestio tužitelja, međutim, da isti nije uvažio prigovor. Također ističe i prigovor zastare za dugovanja starija od godine dana sukladno odredbi čl. 232. ZOO-a.

3. Javni bilježnik je u smislu odredbi Ovršnog zakona spis dostavio ovom sudu te je sud temeljem odredbe čl. 58. st. 3. Ovršnog zakona rješenjem od 11. lipnja 2021. godine stavio izvan snage rješenje o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-124/2020 od 13. studenog 2020. godine u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje, te je odlučeno da će se postupak nastaviti po pravilima parničnog postupka, kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj u daljnjem tijeku postupka navodi kako se potraživanje tužitelja odnosi na javnu uslugu odvoza i zbrinjavanja komunalnog otpada za objekt za otoku P., Z. u., za razdoblje od prosinca 2019. pa do kolovoza 2020. godine, odnosno na neplaćene mjesečne račune izdane za korisnika broj ... Ističe kako je nesporno da je tuženik upisani korisnik tužitelja i da nije platio navedene račune, a nesporno je i da nije zadužio posebnu kantu, ali je isti korisnik zajedničkog spremnika s O. I., što je razvidno i iz Izjave o načinu korištenja javne usluge koju je ispunio i potpisao tuženik. Sukladno Odlukama o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada Paga iz 2017. i 2019. godine korisnici usluge koja se koristi povremeno izjednačeni su u pravima i obvezama s korisnicima usluge koji stalno koriste nekretninu te su dužni plaćati cijenu minimalne javne usluge za sva godišnja

Fiksni tečaj konverzije 7,53450

obračunska razdoblja. Obzirom da tuženik koristi uslugu u ljetnim mjesecima, što priznaje, to je uslugu dužan plaćati i tijekom cijele godine i to cijenu minimalne javne usluge, jer nema ovlasti sam zbrinjavati otpad. Tužitelj se poziva na čl. 17. Odluke, prema kojoj samo korisnik usluge koji trajno ne koristi nekretninu mora podnijeti zahtjev za nekorištenje usluge zbog trajnog nekorištenja nekretnine. Također se poziva na čl. 30. Zakona o održivom gospodarenju otpadom, dok visinu potraživanja temelji na Odluci objavljenoj u Službenom glasniku Grada Paga broj 5/19.

5. Tuženik u daljnjem tijeku postupka ostaje kod navoda iz prigovora protiv rješenja o ovrsi koji se smatra odgovorom na tužbu. Ističe kako je prestao plaćati svaki mjesec račune jer je našao u sudskoj praksi da to ne mora plaćati, već samo onoliko koliko je u obvezi. Ponavlja kao od tužitelja nije dobio kantu niti je ubacivao u kantu susjeda, jer su smeće odnosili.

6. U tijeku postupka izvršen je uvid u financijsku karticu, sudsku praksu, Izjavu o načinu korištenja javne usluge, račune broj ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Grada P.

7. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa po računima s naslova usluge odvoza otpada za nekretninu na području P. i to za razdoblje od mjeseca siječnja 2020. do rujna 2020. godine.

9. Među strankama nije sporno da je tuženik korisnik usluge tužitelja kao vlasnik kuće za odmor u P. u Z. u. kao i da tuženik od tužitelja nije zadužio posebnu kantu.

10. Također nije sporno da utuženi računi nisu plaćeni.

11. Sporno je da li je tužitelj imao pravo tuženiku naplatiti obveznu minimalnu naknadu za uslugu odvoza otpada obzirom na načelo "onečišćivač plaća" te okolnost da tuženik kuću za odmor na P., za koju tužitelj traži utuženu naknadu, ne koristi tijekom cijele godine, već samo mjesec i pol. godišnje. Dakle, sporno je ima li tužitelj pravo potraživati naknadu za odvoz komunalnog otpada na adresi Z. u., P., obzirom na tvrdnju tuženika da usluga tužitelja nije izvršena jer nekretninu trajno ne koristi te u odnosu na razdoblje za koje se traži plaćanje usluge odvoza otpada nije bilo.

12. U odnosu na prigovor zastare tuženika valja reći da se u konkretnoj pravnoj stvari primjenjuje jednogodišnji zastarni rok propisan odredbom čl. 232. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: _____). Kako je tužitelj podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku dana 02. studenog 2020. godine, a najstarije utuženo potraživanje se odnosi na mjesec siječanj 2020. godine to je utvrđeno da je tuženikov prigovor zastare neosnovan u cijelosti.

13. Tužitelj je, a sukladno odredbi čl. 30 Zakona o održivom gospodarenju otpadom ("Narodne novine" br. 94/13, 73/17 dalje u tekstu ZOGO) u vezi odredbe čl. 5 Odluke, kao pružatelj javne usluge prikupljanja otpada, aktivno legitimiran u ovom postupku. Nadalje, kako tuženik ne spori da je vlasnik nekretnine na P., na adresi Z. u., sud je kao nespornom prihvatio činjenicu pasivne legitimacije tuženika u smislu odredbe čl. 6 i čl. 7 Odluke.

Međutim tuženik tijekom postupka osporava da bi zadužio kantu za zbrinjavanje otpada, sporeći i da bi tijekom cijele godine koristio uslugu tužitelja, kao i da računi, koji su izdani, nemaju pravni osnov.

14. Odredbom čl. 33 st. 1 i st. 2 ZOGO-a određeno da je davatelj usluge odnosno tužitelj dužan obračunati cijenu javne usluge na način kojim se osigurava primjena načela "onečišćivač plaća", pri čemu je dužan korisniku obračunati cijenu javne usluge razmjeno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju po kriteriju količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika te je dužan voditi i evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada. Jednako tako i odredbom čl. 24 Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 41/14 i 110/15 dalje u tekstu ZZP) određeno je da trgovac mora, prilikom ispostavljanja računa za pružene javne usluge potrošačima, primjenjivati obračun i cijene utvrđene posebnim propisima.

15. Tužitelj u svom podnesku od 22. srpnja 2021., u kojem se očituje na prigovor tuženika, navodi da je u čl. 48 Odluke propisano da strukturu cijene javne usluge čini cijena javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada, cijena obvezne minimalne javne usluge i cijena ugovorene kazne, dok je čl. 14 Odluke propisano da je obračunsko razdoblje kroz kalendarsku godinu 1 mjesec što predstavlja 12 obračunskih razdoblja kroz kalendarsku godinu, a obračun se vrši početkom tekućeg mjeseca za prethodni mjesec, da je iz Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada na području grada Paga razvidno kako se cijena minimalne javne usluge obračunava po formuli $UCMJU = VS \times K \times JC$ (ukupna cijena minimalne javne usluge) = VS (volumen spremnika) x K (koeficijent određen površinom nekretnine) x JC (jedinična cijena minimalne javne usluge definirana po litri - 0,7 kn po litri), da s obzirom na iskazanu površinu nekretnine koeficijent, sukladno Cjeniku, iznosi 1,50, a volumen za koji je zadužen iznosi 80 litara, dok koeficijent po odvozu navedenog volumena spremnika iznosi 0,05, da stoga za tuženika $UCMJU = 80 \text{ (volumen)} \times 1,50 \text{ (koeficijent)} \times 0,7 \text{ (jedinična cijena po litri)}$ daje ukupan iznos od 84,00 kn, koliko je i iskazano u računima, a na koji iznos se, sukladno Cjeniku, obračunava PDV od 13% pa se tako dobije iznos od 94,92 kn, a kako su i obračunati iznosi prikazani i na financijskoj kartici i na računima za svaki utuženi mjesec.

16. Nastavno na navedeno, a uvidom u račune koji prileže listu 38-54 spisa, utvrđeno je kako je tužitelj naknadu za izvršenu uslugu obračunavao prema naprijed navedenoj formuli iz Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada na području grada P. i da su istome ispostavljeni računi za obveznu minimalnu javnu uslugu.

17. Dakle, tužitelj je obračun naknade za uslugu odvoza otpada, a time i ranije navedene račune, sačinio sukladno Cjeniku.

18. Uvidom u Izjavu o načinu korištenja javne usluge (list 36 spisa) utvrđeno je da tuženik nije zadužio posebnu kantu i da je isti korisnik zajedničkog spremnika s O.

I., a ista je i potpisana po ovdje tuženiku.

19. Ovdje treba navesti da je Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci U-II-2492/2017 i dr. od 23. ožujka 2021. odbio zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 4. stavka 1. točke 7. u dijelu: "odredbe o načinu izračuna i određivanju cijene te iznos obvezne minimalne javne usluge za korisnike javne usluge", te članka 4. stavaka 5. i 6. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine" broj 50/17. i 84/19.).

Fiksni tečaj konverzije 7,53450

20. U obrazloženju odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske u bitnom stoji da se odredbom čl. 33. st. 2. ZOGO-a propisuje dužnost davatelja usluge obračunavanja cijene javne usluge korisniku usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, koristeći kriterij obračuna količine otpada određen odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, pri čemu obračun cijene javne usluge mora biti u skladu s uredbom Vlade. Iz navedenih članaka proizlazi, a kako navodi i Vlada u svom očitovanju od 9. siječnja 2020., da obračun cijene javne usluge sadrži dva dijela. Prvi dio obračuna je "fiksni", kojim se osigurava ekonomski održivo poslovanje, osiguranje sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, a drugi dio obračuna je "varijabilni", kojim se osigurava načelo onečišćivač plaća i koji ovisi o količini predanog otpada korisnika javne usluge (onečišćivača). Dakle, Ustavni sud primjećuje da je i ZOGO u navedenom članku 33. stavku 1. predvidio dio obračuna cijene javne usluge (tzv. fiksni dio), kojim se osigurava funkcioniranje poslovanja davatelja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, te se ne mogu prihvatiti prigovori predlagatelja da plaćanje tzv. "paušala" nije predviđeno ZOGO-om, te da je iz tog razloga Uredba:50/17-84/19 u tom dijelu u nesuglasnosti s odredbama ZOGO-a.

21. Nadalje, u citiranoj odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske stoji:

"Stoga je Ustavni sud suglasan s navodom u očitovanju Vlade da je cijenu obvezne minimalne usluge (tzv. "fiksni dio cijene") potrebno osigurati kako bi se sustav učinkovitog gospodarenja otpadom uopće mogao uspostaviti i održati odnosno kako bi sustav pružanja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada uopće mogao kvalitetno i sigurno funkcionirati, s obzirom na sve troškove koje takva javna usluga iziskuje, kao i sva potrebna materijalna sredstva (koja uključuju radnike, spremnike, kamione i drugu opremu) te da iz tih razloga navedeni sustav ne bi mogao funkcionirati kada bi cijena javne usluge bila formirana samo kroz količinu predanog otpada. Kako navodi Vlada u očitovanju, poslovanje davatelja usluge koje bi isključivo ovisilo o količinama predanog otpada, koje ovisno o razdoblju mogu znatno varirati, bilo bi ekonomski neodrživo, a usluga upitne sigurnosti, redovitosti i kvalitete."

22. Imajući na umu gore izloženo stajalište Ustavnog suda Republike Hrvatske iz odluke broj U-II-2492/2017 i dr. od 23. ožujka 2021. (NN br. 31/21) kao i okolnost da je tuženik tijekom ovog postupka, ustvari, samo prigovarao da tužitelj nije imao pravo naplatiti mu minimalnu naknadu za javnu uslugu, odlučeno je kao u izreci te je platni nalog održan na snazi, kako je to izloženo u izreci presude.

23. Naime, cijena obvezne minimalne javne komunalne usluge odvoza otpada propisana je, kako je gore navedeno, Cjenikom donesenim na temelju Odluke te važećih odredbi čl. 18. Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine" 50/17 i 84/19) koje troškove je tužitelj uklopio u cijenu minimalne naknade, a koju je u konačnici tuženiku i naplatio za utuženo razdoblje tijekom kojeg nekretnina u vlasništvu tuženika nije korištena.

24. Obzirom da tužitelj ima pravo naplatiti trošak minimalne javne usluge za odvoz otpada kako bi osigurao kvalitetno i sigurno funkcioniranje sustava gospodarenja otpadom, a u kontekstu gore citirane odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, to nisu prihvaćeni argumenti tuženika da nije dužan plaćati minimalnu naknadu za uslugu koja mu nije pružena i odlučeno je kao u izreci presude, a na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a.

25. Sud je u točki II. ukinuo platni nalog u dijelu kojim je određen trošak ovršnog postupka, obzirom se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava na snazi u odnosu na trošak ovršnog

Fiksni tečaj konverzije 7,53450

postupka, već se o tom trošku odlučuje presudom zajedno sa ostalim troškovima parničnog postupka.

26. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 u svezi s čl. 155 ZPP-a te se sastoji od troškova zastupanja tužitelja po punomoćniku-odvjetniku i isti je odmjeran u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22; dalje: Tarifa). Tužitelju pripada trošak jednokratne naknade prema tbr. 7. t. 1. od 50 bodova što iznosi 750,00 kn a uvećano za trošak PDV-a prema tbr. 42. u iznosu od 187,50 kn iznosi 937,50 kn odnosno 124,42 eur. Nadalje mu pripada trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 75,00 kn/9,95 eur te sudske pristojbe na presudu u iznosu od 100,00 kn/13,27 eur što ukupno iznosi 147,64 eur/1.112,39 kn.

27. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude, a dvojno iskazivanje temelji se na odredbi čl. 48. st. 1. u svezi čl. 43. st. 1. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22).

U Zagrebu, 17. travnja 2023. godine

Sudac:
Vanesa Brizić Bahun

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno

- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11 ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba u kojoj su izneseni razlozi zbog kojih se one ne može podnijeti biti će odbačena kao nedopuštena (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

DNA:

-tužitelju po pun.

-tuženiku

Fiksni tečaj konverzije 7,53450

